

stærkt den kan. Men jeg ser ikke i Alts dette en Grund til ikke at støtte saa stærkt som muligt den Samferdsel, som kunde blive tilveiebragt over den eneste vestjydske Havn, vi have. Dette kan imidlertid, saaledes som Forholdene nu ere, ganske vist ikke ske, medmindre der blev gjort Noget fra den eneste Haand, som er istand til at gjøre Noget, nemlig Regjeringens Haand. Der maa i den Henseende søges tilveiebragt en Forandring i en hel Del Forhold. Nu vil jeg ganske vist bemærke, at der i den Henseende mulig kan fremkomme en Forandring i Forholdene. Vi have just i disse Dage set, at der er indledet en Forhandling mellem det forenede Dampskibsselskab og det Selskab, der har Kjøbenhavn-Newcastle Routen i sin Haand, om at forene disse Router paa een Haand. Skulde det ske, at denne Omsetning blev bragt i Udførelse, og jeg tror, at det vil ske i Løbet af meget kort Tid, vil Udførselen fra Kjøbenhavn til Newcastle komme i samme Hænder som Udførselen fra Esbjerg til Thameshaven. Det er et Spørgsmaal, om dette vil være en Støtte for Esbjerg, eller om det vil virke i modsat Retning. Det kan baade bevirke det One og det Andet, men vi kunne kun sige os, at det Selskab, som paa denne Maade med sin Energi og Dygtighed søger at faae i sin eneste udelukkende Haand alle de Traade, der føre fra England, vil ogsaa af naturlige Grunde søge at gjøre dette Forhold saa fordelagtigt for sig som muligt, og det kunde dog være, at de Interesser, der ere knyttede til Landbruget, og alle deres Interesser, der ifølge dets Sammenvoren med Handelen ere knyttede til en billig og hurtig og hyppig Export, ikke faldt sammen med det forenede Dampskibsselskabs Interesser. Jeg vil derfor paany ret indtrængende henstille til den høitagtede Indenrigsminister, om der ikke maatte tages fat paa denne Sag og gjøres Forsøg paa med de Midler, som havees til Raadighed, at stræbe hen til at afhjælpe de Ulemper, jeg her har tilladt mig paany at paapege og paapege lidt mere bestemt med Tal, end jeg gjorde igaar. Jeg kunde endnu anføre en hel Del Talshørelser, men dels antager jeg, at det ikke ligger saa nær indenfor Omraadet af den Sag, vi her behandle, at det vilde være rigtigt at spille Thingets Tid dermed, dels vil det jo være muligt for dem, der særlig maatte interessere sig derfor, at faae det at vide underhaanden, naar de skulde ønske nærmere Underretning derom.

Ordføreren for Forespørgerne (Suel):

Jeg skal for mit Vedkommende forene mine gode Ønsker med den ærede foregaaende Talers Ønsker for Esbjerg. Saalænge det er vor eneste Vesterhavshavn, bør man søge at udvikle den saa godt som muligt; men jeg tror netop, at alle de Ulemper, der ere fremhævede ogsaa af det ærede Med-

lem for Skjælsfjør (Holstein-Holsteinborg), som klæbe ved Esbjerg, og som det ikke vil være muligt for nogen Regjering fuldstændig at afhjælpe, ere et talende Vidnesbyrd for, at Esbjerg ikke bør vedblive at være vor eneste Exporthavn til England. Naarlig skjøner jeg ikke, at der kan være Tale om Konkurrence mellem Esbjerg og Hirtshals, to Havnesteder, der ville være fjernede fra hinanden ved omtrent 50 Mil Kyst, og der er ingen Tvivl om, at der vil være mere end tilstrækkelig Export af Kreaturer og øvrige Landbrugsprodukter for begge Havne i fuldt Maal, saa at begge ville faae Ros at bestille. Jeg maa derfor vedblivende fremhæve, at Alts i den nærmeste Fremtid bør koncentreres omkring Hirtshals. Alle de Ulemper, som det ærede Medlem for Skjælsfjør fremhævede, og som klæbe ved Vesterhavshavne i Almindelighed ligesom ved de hollandske Havne, de Ulemper, der følge af Sandbevægelsen udenfor, hvorved man risikerer, at Havnemundingen tilsandtes, behøver man ikke at frygte for ved Hirtshals, hvor Bunden er Ler, og hvor det vandrende Sand udenfor kun er tilfede i ringe Mængde, tilmed da Sandet, naar man er kommen ud i en vis Dybde — her er antydnet 18 Fod —, bundfæster sig, saa at det ikke gjør nogen Skade og ikke lægger Barrierer, saaledes som man er udfat for ved mindre dybgaaende Havne. Det forekommer mig altsaa, at man tør anfæ det for givet, at en Udvikling af Havneforholdene ved Hirtshals og ved Esbjerg ikke vilde modarbejde, men derimod støtte hinanden. Hvad den nævnte hollandske Ingenieur angaar, da skal jeg ingenlunde forringe hans Ros; jeg veed godt, hvad han har udrettet for sit Fædreland, men jeg tillader mig kun at udtale, at naar en fremmed Mand kommer her og i nogle faa Dage skal danne sig en Mening om vore Forhold, som han slet ikke kender, da er en saadan Mening ikke saa paalidelig, som den skulde være, den vil altid være paavirket af den Maade, hvorpaa Sagerne fremlægges for ham.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, blev Forespørgslen sluttet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel af Folkethingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) til Indenrigsministeren angaaende Beskyttelsen af Kunstnerretten i de tre nordiske Riger.

(Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 3553.)

Forespørgeren (Bajer): For at gjøre en passende Dvergang fra den Forespørgsel, som